Kozmikus küzdelem

9. lecke,1. negyedév 2025. február 22-28.

Szombat délután, február 22.

Emlékezetes szöveg:

És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod. 1Mózes 3:15

A bukott ember Sátán jogos foglya. Krisztus küldetése volt kiszabadítani őt erős ellenfelének hatalmából. Az ember természettől fogva hajlamos követni Sátán sugallatait és csak akkor tud sikeresen ellenállni a rettenetes ellenfélnek, ha Krisztus, a hatalmas hódító lakik benne, irányítja kívánságait, és erőt ad neki. Egyedül Isten szabhat határt Sátán hatalmának. Sátán bejárja a világot, mindenütt ott van. Pillanatra sem lankad, mert fél, hogy elmulasztja a lelkek pusztítására kínálkozó alkalmat. Isten népének fontos ezt megértenie, hogy elmenekülhessenek csapdáiból. Sátán elkészíti ámításait, hogy Isten népe ellen vezetett utolsó hadjáratában ne ismerjék fel, hogy ő támad. 2Korintus 11:14. „Nem is csoda, hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává.” Míg némely félrevezetett azt hangoztatja, hogy Sátán nem létezik, foglyul ejti őket, és nagymértékben rajtuk keresztül ügyködik. Sátán jobban tudja, mint Isten népe, hogy minden erejük Krisztusban rejlik, s nagy lehet Sátán fölött a hatalmuk. Az igazság leggyöngébb hívője, mikor alázatosan segítséget kér a hatalmas hódítótól, szilárdan Krisztusra támaszkodva sikeresen visszaveri Sátánt és összes seregét. Az ördög túl ravasz, hogy nyíltan, feltűnően közelítsen kísértéseivel, mert a keresztény szunnyadó erői felélednének, és az erős és hatalmas szabadítóra támaszkodna. Ezért észrevétlenül közelít, álcával ügyködik, a magukat hívőnek valló hitetlenség fiain át. {1T 341.1}

A világ Megváltója nem került összetűzésbe Sátánnal, aki azért űzetett ki a mennyből, mert nem volt ott méltó maradása többé. Bármilyen csalásra képes volt az, aki a mindenható Isten és Fia ellen tudta fordítani Isten angyalait, megnyerve magának rokonszenvüket. Négyezer éven át harcolt az isteni vezetés ellen, de ez idő alatt kísértésre és megtévesztésre való hatalmából és tudományából semmit sem veszített. {1SM 279.1}

Vasárnap, február 23.

Egy ellenség tette

Olvassuk el a Máté 13:24-27-et. Hogyan segít a példázat megérteni a gonoszságot a világunkban?

Isten maga szemlélteti emberekkel és angyalokkal való bánásmódjával e példázat tanítását. Amikor Sátán, a csaló a mennyben vétkezett, még a hűséges angyalok sem voltak tisztában jellemével. Isten nem pusztította el Sátánt azonnal. Ha elpusztította volna, a szent angyalok megkérdőjelezték volna Isten igazságosságát és szeretetét. Az Isten jóságával szembeni kétely olyan lett volna, mint a bűn és jaj keserű gyümölcsét termő rossz mag. Isten azért kímélte meg Sátánt, hogy a bűn szerzőjének jelleme teljesen lelepleződjék. Hosszú századok óta Isten mélységes fájdalommal szemléli azt a képet, amelyet a gonoszság működése nyújt, és meghozta végtelen áldozatát a Golgotán, mert nem akarta, hogy Sátán bárkit is megtévesszen. A konkolyt nem lehet a drága mag veszélyeztetése nélkül kiszakítani. Vajon mi ne legyünk olyan türelmesek embertársainkkal, mint a menny és föld Ura Sátánnal?! {COL 72.2}

Olvassuk el a Máté 13:28-30-at Krisztus Máté 13:37-40-ben található magyarázatának fényében. Hogyan világít rá ez is a kozmikus konfliktus természetére?

Krisztus intése ellenére egyesek mégis igyekeztek a konkolyt kiirtani. Az állítólagos gonosztevők megbüntetéséhez az egyház igénybe vette az állam hatalmát. Azokat, akik a bevezetett tantételekkel nem értettek egyet, börtönbe vetették, megkínozták, megölték. A felbujtók pedig azt állították, hogy Isten akaratát tolmácsolják. Az ilyen tetteket azonban nem Krisztus Lelke, hanem

Sátán sugallja. Ez Sátán módszere, amellyel a maga uralma alá akarja vonni a világot. Az egyház hamis színben tüntette fel Istent az állítólagos eretnekekkel szembeni eljárásával. {COL 74.1}

Krisztus példázata nem mások elítélésére és kárhoztatására tanít, hanem alázatra, és arra, hogy ne bízzunk önmagunkban. Nem minden mag jó, amit a földbe vetnek. Az a tény, hogy valaki a gyülekezet tagja, még nem bizonyítja kereszténységét. {COL 74.2}

Az éretlen, zöld konkoly kalásza nagyon hasonlított a búzáéhoz. Amikor azonban a szántóföld már fehérlett az aratásra váró kalászoktól, az értéktelen gyomnövények nem hasonlítottak a teli, érett kalászok súlya alatt hajladozó búzához. A kegyességet színlelő bűnösök egy ideig keverednek Krisztus igaz követőivel, és Sátán számít arra, hogy a kereszténység látszata sok embert megtéveszt. De a világ aratásakor semmi hasonlóság sem lesz a jó és rossz között. Lelepleződnek azok, akik a gyülekezet tagjai lettek ugyan, de nem léptek közösségre Krisztussal. {COL 74.3}

Isten hagyja, hogy a konkoly a búza között nőjön, és élvezze a napsugár és az eső áldásait. De az aratáskor "megtértek és meglátjátok, hogy különbség van az igaz és a gonosz között, az Isten szolgája között és a között, aki nem szolgálja Őt" (Mal 3:18). Krisztus maga dönti el, hogy ki méltó a mennyei családhoz. Szavaink és cselekedeteink alapján ítél meg minket. A hitvallásnak semmi súlya sincs a mérlegen. Jellemünk dönti el örök sorsunkat. {COL 74.4}

Hétfő, február 24.

A küzdelem eredete a földön

Olvassuk el a Genezis 1:31-et. Mit árulnak el Isten szavai a teremtés állapotáról, amikor Isten befejezte a teremtést, és miért fontos ez a válasz?

A teremtés most teljes volt. “Elvégezteték az ég és a föld, és azoknak minden serege” (1Móz 2:1). “És látá Isten, hogy minden amit teremtett vala, ímé igen jó” (lMóz 1:31). Éden virágzott a földön. Ádám és Éva szabadon oda mehetett az élet fájához. A bűn szennye és a halál árnyéka nem csúfította el a gyönyörű teremtettséget. “Együtt örvendezének a hajnalcsillagok, és Istennek minden fiai viga- dozának” (Jób 38:7). PP 21.1

A hatalmas Jahve lefektette a föld alapjait; az egész világot szépségbe öltöztette, és az ember számára hasznos dolgokkal töltötte meg; megteremtette a szárazföld és a tenger csodáit. A teremtés hatalmas munkája hat nap alatt befejeződött. És Isten “[...] megszűnék a hetedik napon minden munkájától, amelyet alkotott vala. És megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt; mivelhogy azon szűnt vala meg minden munkájától, melyet teremtve szerzett vala Isten” (1Móz

2:2-3). Isten elégedetten nézte keze munkáját. Minden tökéletes volt, méltó isteni szerzőjéhez. És Isten megpihent, nem mintha elfáradt volna, hanem mint aki nagyon meg van elégedve bölcsessége és jósága gyümölcsével, dicsősége megmutatkozásával. PP 21.2

Olvassátok el az 1Mózes 3:1-7-et. Mit árul el ez arról, hogyan került ide a gonosz a földre? Milyen fényt vet ez a kozmikus konfliktus természetére? (Lásd még Jel 12:7-9).

Sátán többé nem szíthatott lázadást a mennyben. Istennel szembeni gyűlölete új területet talált: az ember megrontását forralta. A szent pár édeni boldogságában és békéjében azt a mennyei boldogságot látta, amit ő örökre elvesztett. Irigységtől hajtva elhatározta, hogy engedetlenségre készteti őket, aminek a következménye bűnösség és büntetés lesz. Szeretetüket bizalmatlansággá változtatja, és dicséneküket Alkotójuk gyalázásává. Ezzel nemcsak az övéhez hasonló boldogtalanságba taszítja ezeket az ártatlan lényeket, de meggyalázza Istent, és fájdalmat okoz a mennynek. PP 26.1

Sátán kifejezte, hogy ha ősszüleink esznek arról a fáról, a lét magasabb szintjére jutnak, a tudás szélesebb mezejére lépnek. Arra célzott, hogy az Úr féltékenyen vissza akarja ezt tőlük tartani, nehogy vele egyenlővé magasztosuljanak. Sátán maga is evett a tiltott gyümölcsből, és ennek eredményeképpen megszerezte a beszéd képességét. Az a gyümölcs csodálatos bölcsességet és hatalmat ad; Isten ezért tiltotta meg, hogy megkóstolják, vagy csak megérintsék is. A kísértő azt sugalmazta, hogy nem fog bekövetkezni Isten fenyegetése, csak meg akarta félemlíteni őket. Hogyan is halnának meg? Hát nem ettek az élet fájáról? Isten meg akarja gátolni fejlődésüket és boldogságukat. PP 28.3

Ez volt Sátán munkája Ádám korától fogva mostanáig, és ezt nagy sikerrel végzi. Arra kísért embereket, hogy ne bízzanak Isten szerete- tében, és vonják kétségbe bölcsességét. Állandóan tiszteletlen kiváncsiságot, nyugtalan, firtató vágyat igyekszik kelteni az isteni bölcsesség és hatalom titkaiba való behatolásra. Azt kutatva, amit Istennek tetszett visszatartani, a tömegek figyelmen kívül hagyják azokat az igazságokat, amelyeket kinyilatkoztatott, és amelyek elengedhetetlenek az üdvösséghez. Sátán engedetlenségre kísérti az embereket, elhitetve velük, hogy a tudás csodálatos mezejére lépnek. PP 29.1

Kedd, február 25.

A mennyei küzdelem eredete

Olvasd el az Ezékiel 28:12-19-et a 2Mózes 25:19, 20 fényében. Milyen természetű e lény bukása?

De volt valaki, aki visszaélt ezzel a szabadsággal. Benne – akit Krisztus után Isten a legjobban kitüntetett, és aki a menny lakói közül a leghatalmasabb és legdicsőségesebb volt – fogant meg a bűn. Bukása előtt Lucifer volt az első oltalmazó kérub. Szent volt és makulátlan. „Így szól az Úr Isten: Te valál az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcsességgel, tökéletes szépségben. Édenben, Isten kertjében voltál; rakva valál mindenféle drágakövekkel." „Valál felkent oltalmazó Kérub; és úgy állattalak téged, hogy Isten szent hegyén valál, tüzes kövek közt jártál. Feddhetetlen valál utaidban attól a naptól fogva, melyen teremtetél, míg gonoszság nem találtaték benned" (Ez. 28:12–15). {GC 493.3}

Lucifer örökké élvezhette volna Isten megbecsülését, az angyalsereg szeretetét és tiszteletét; használhatta volna nemes képességeit mások áldására és Alkotója dicsőségére. De – mondja a próféta „szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcsességedet fényességedben" (Ez. 28:17). Luciferben lassan-lassan kialakult az önfelmagasztalás vágya. „Ollyá tevéd szíved, minő az Isten szíve." „Ezt mondád:... az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet hegyén... Fölibük hágok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magasságoshoz" (Ez. 28:6; Ésa. 14:13–14). Ahelyett, hogy igyekezett volna a teremtmények Isten iránti szeretetét és hűségét a legmagasabb szintre növelni, Lucifer megpróbálta szolgálatukat és hódolatukat a maga számára megnyerni. Ez az angyalfejedelem arra a dicsőségre sóvárgott, amelyet a végtelen Atya egyedül Fiának adott, és olyan hatalomra pályázott, amelynek a gyakorlása egyedül Krisztus kiváltsága volt. {GC 494.1}

Olvassuk el az Ézsaiás 14:12-15-öt. Milyen további fényt vet ez a nagy vita eredetére?

„Megértjük, hogy Sátán neve, mielőtt vétkezett volna, Lucifer volt, és hogy ő vétkezett, mielőtt Éva vétkezett volna, hogy ő személyesítette meg magát a kígyóban, amely megtévesztette Évát. Ezért a mennyei bűnt fogjuk megvizsgálni, mielőtt a földi bűnt tovább vizsgálnánk.

„A sátán - mondják nekünk - nem az egyetlen bűnös volt a mennyben, mert vele együtt az angyali sereg egyharmadát is kiűzték a mennyből (Jel 12,4). Ezeket azért űzték ki a mennyből, mert Lucifer szavaira, egy mennyei emberre hallgattak, ahelyett, hogy Isten szavára figyeltek volna. Ez volt az angyalok bukása. Lucifer maga is elbukott, amikor olyan akart lenni, mint Isten.

„Ez a két bűn - az emberbe vetett bizalom és az önmaga felmagasztalásának vágya - még most is a vezető bűnelemek itt a földön. Ez volt Éva buktatója, és sokak számára még ma is ez a buktató. Nem, nem csak az étvágy volt az oka Éva bukásának. A kígyó nem azt mondta: „Egyél ebből a gyümölcsből, mert csodálatos, finomabb, mint bármely más gyümölcs Isten kertjében". Hanem azt mondta: „Isten tudja, hogy azon a napon, amikor esztek belőle, akkor megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek , mint az istenek, ismerve a jót és a rosszat". 1Móz 3:5.

„A gyümölcs természetesen vonzotta őt, de az a gondolat is csábította, hogy lehetősége van Isten trónjára emelkedni, ugyanabba a pozícióba emelkedni, ahová maga Lucifer is törekedett. Lucifer bizonyára őszintén hitte, hogy olyan lehet, mint az Isten, ha a mennyei angyalok és a földi emberek csak parancsokat fogadnak el tőle."

Szerda, február 26.

Ha engem imádsz

Olvassátok el a Máté 4:1-11-et. Hogyan tárul itt fel a Krisztus és a Sátán közötti nagy vita valósága?

Sátán most úgy gondolta, hogy a saját térfelén találkozott Jézussal. A ravasz ellenség olyan szavakat idézett; amelyek Isten szájából származtak. Még mindig a világosság angyalának mutatkozott, és tanújelét adta, hogy ismeri az Írásokat, és érti azok jelentését. Ahogyan Jézus az imént Isten igéjével támasztotta alá hitét, úgy most a kísértő ezzel erősíti meg csalását. Azt állítja, hogy csak Jézus hűségét tette próbára, és most dicséri állhatatosságát. Mivel a Megváltó kinyilvánította bizalmát Istenben, Sátán arra ösztönzi, hogy újabb bizonyítékát adja hitének. {DA 124.3}

Ám a kísértést újra a bizalmatlanságra való célzás vezeti be: "Ha Isten fia vagy". Krisztus kísértése az volt, hogy erre a "ha" szóra válaszoljon, de Ő visszautasította a kétség legcsekélyebb elfogadását is. Nem kockáztatta életét azért, hogy Sátánnak bizonyítékot adjon. {DA 124.4}

A kísértő azt hitte, hogy kihasználhatja Krisztus emberi természetét, és elbizakodottságot ébreszthet benne. Sátán ugyan csábíthat, de nem kényszeríthet a bűnre. Azt mondta Jézusnak: "Vesd alá magad!" - bár tudta, hogy nem teheti meg, mert Isten közbelépne hogy megmentse. Még Sátán sem kényszeríthette Jézust, hogy vesse alá magát. Ha Jézus nem enged a kísértésnek, nem győzhetik le. A föld és a pokol összes hatalma sem kényszeríthette, hogy a legcsekélyebb mértékben is eltávolodjék Atyja akaratától. {DA 125.1}

A kísértő sohasem kényszeríthet minket arra, hogy gonoszt cselekedjünk. Nem irányíthatja értelmünket, hacsak mi magunk nem helyezzük az ellenőrzése alá. Mielőtt Sátán hatalmat gyakorolhatna rajtunk, már akaratunk vele egyetért, és hitünk nem fogódzik Krisztusba. De minden dédelgetett bűnös vágy módot ad neki, hogy lábát megvesse. Minden olyan pont, ahol nem érjük el az isteni mértéket, nyitott ajtó számára, amelyen bejöhet, hogy kísértsen, és pusztítson. Minden hibánk kedvező alkalmat nyújt neki, hogy Krisztusba és az Írásokba vetett hitünket megingassa. {DA 125.2}

Amikor Sátán az ígéretet idézte: "az ő angyalainak parancsol felőled", kihagyott belőle egy részt: "hogy megőrizzenek minden utadon" - vagyis minden úton, amelyet Isten választ. Jézus nem volt hajlandó letérni az engedelmesség útjáról. Amíg tökéletes bizodalma van Atyjában, sohasem teremt olyan helyzetet, amely Atyja közbelépését tenné szükségessé. Nem kényszeríti a Gondviselést, hogy mentse meg Őt a haláltól, hiszen így nem lehetne a bizalom és alázatosság példája. {DA 125.3}

Jézus kijelentette Sátánnak: "Viszont meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!" (Mt 4:7) Ezeket a szavakat Mózes mondta Izrael gyermekeinek, amikor szomjaztak a pusztában, és Mózestől követeltek vizet. Ezt kiáltozták: " Vajon köztünk van-e az Úr, vagy nincsen?" (2Móz 17: 7).

Isten csodálatosan munkálkodott értük, a bajban mégis kételkedtek Benne, és bizonyítékot követeltek arra, hogy velük van. Hitetlenségükben próbára akarták tenni az Urat. Sátán arra biztatta Krisztust, hogy ugyanezt tegye. Isten már tanúsította, hogy Jézus az Ő Fia. Most bizonyítékot kérni, vajon valóban az-e: ez Isten szavának próbára tétele, istenkísértés. Olyat kérni Istentől, amit nem ígért, ez bizalmatlanság, próbára tevés és kísértés lett volna Vele szemben. Istent nem azért kell kérnünk, hogy bizonyítsa be: megtartja-e ígéretét, hanem mert tudjuk, hogy beváltja azokat; és azért sem, hogy bebizonyítsa: szeret minket, hanem azért, mert szeret. {DA 125.4}

Csütörtök, február 27.

A kozmikus küzdelem jellege

Olvassa el a János 8:44, 45-öt a Jelenések 12:7-9 fényében. Mit árulnak el ezek a szakaszok az ördög jelleméről és stratégiájáról?

Cselekedeteik bizonyították, hogy azzal rokonok, aki hazug és gyilkos. "Ti az ördög atyától valók vagytok, - mondotta Jézus - és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen őbenne igazság. [...] Mivelhogy pedig én igazságot szólok, nem hisztek nékem" (Jn 8:44-45). A zsidó vezetők azért nem fogadták el Jézust, mert az igazságot szólta, méghozzá bizonyossággal. Az igazság sértette ezeket az önigazult embereket. Az igazság leleplezte a tévtanok csalását, elítélte tanításukat és gyakorlatukat, s ez nem volt ínyükre. Inkább behunyták szemüket az igazság előtt, semhogy megalázzák magukat, és bevallják tévedésüket. Nem szerették az igazságot. Hiába volt igazság, nem vágytak rá. {DA 467.3}

„A Jelenések könyvének tizenkettedik fejezetében egy nagy vörös sárkányt látunk jelképként. E fejezet kilencedik versében ezt a szimbólumot a következőképpen magyarázzák: „És kiűzetett a nagy sárkány, az a vén kígyó, akit ördögnek és Sátánnak hívnak, aki az egész világot megtéveszti; kiűzetett a földre, és vele együtt az ő angyalai is kiűzetnek.” A nagy sárkányt pedig a földre vetették. Kétségtelen, hogy a sárkány elsősorban a Sátánt jelképezi. De a Sátán nem személyesen jelenik meg a földön; ügynökein keresztül működik. Gonosz emberek személyében igyekezett elpusztítani Jézust, amint megszületett. Ahol a Sátánnak sikerült egy kormányt olyan mértékben irányítania, hogy az véghezvigye terveit, az a nemzet egy időre a Sátán képviselőjévé vált. Ez volt a helyzet az összes nagy pogány nemzet esetében. Lásd például Ezékiel 28. fejezetét, ahol Sátán Tírusz tényleges királyaként jelenik meg. Ez azért volt így, mert teljes mértékben ő irányította azt a kormányt. A keresztény korszak első évszázadaiban az összes pogány nemzet közül Róma volt Sátán legfőbb képviselője az evangéliummal való szembenállásban, és ezért a sárkány képviselte.

GC88 679.4

„De eljött az idő, amikor a római birodalomban a pogányság a kereszténység előretörő formája előtt elbukott. Ekkor, ahogy az 54. oldalon olvasható, „a pogányság átadta helyét a pápaságnak. A sárkány a fenevadnak adta 'hatalmát, székét és nagy hatalmát'". Vagyis a Sátán ekkor a pápaságon keresztül kezdett el működni, ahogyan korábban a pogányságon keresztül működött. De a pápaságot nem a sárkány képviseli, mert egy másik szimbólumot kell bevezetni, hogy megmutassuk az Istennel való szembenállás formájának változását. A pápaság felemelkedését megelőzően az Isten törvényével szembeni minden ellenállás a pogányság formáját öltötte, - Istennel nyíltan szembeszálltak; de ettől kezdve az ellenállás a neki való megvallott hűség álarca alatt folytatódott. A pápaság azonban nem kevésbé volt a Sátán eszköze, mint a pogány Róma; mert a pápaság minden hatalmát, székhelyét és nagy tekintélyét a sárkány adta neki. És így, bár a pápa Krisztus helytartójának vallja magát, valójában a Sátán helytartója - ő az Antikrisztus." GC88 680.1

február 28., péntek

További Tanulmányozásra

„Az ellenség földjén vagyunk", október 27.

„És kiűzetett a nagy sárkány, az a vén kígyó, akit ördögnek és Sátánnak hívnak, aki az egész világot megtéveszti; kiűzetett a földre, és vele együtt az ő angyalai is kiűzetnek. Jelenések 12:9. TDG 309.1

„Amint az Úr népe megmutatja elszántságát, hogy követi a világosságot, amelyet az Úr adott, az ellenség minden erejét latba veti, hogy elbátortalanítsa őket. De nem szabad feladniuk a nehézségek miatt, amelyek akkor merülnek fel, amikor megpróbálják követni az Úr tanácsát. Isten ránk bízta a munkáját, és ha betartjuk a követelményeit, áldottak leszünk..... TDG 309.2

„Az ellenség aktívan dolgozik, amint azt látni fogjátok, amikor az ő területén jártok, és Isten Igéjét nyitjátok meg az emberek előtt. Ahogy az utolsó kegyelmi üzenetet emberi ajkak hirdetik, a Sátán megpróbál majd a frontra törni. De nem tud győzedelmeskedni Krisztus ellen. Amint bemutatjuk az igazságot, amely megmutatja az embereknek az ő téveszméinek gonoszságát, haragja fel fog ébredni, és mindent meg fog tenni, hogy akadályozza erőfeszítéseinket. De továbbra is mutassuk be az „Így szól az Úr" mondatot, emlékezve arra, hogy Isten a ti segítőitek. Ne adjátok meg az ellenségnek az út jogát..... TDG 309.3

„Sátán egykor a legdicsőbb angyal volt a mennyei udvarokban. De hagyta, hogy a felsőbbrendűség iránti vágy hatalmába kerítse, és kiűzték a mennyből. Eljött erre a földre, és nagy buzgalommal belevágott a kereskedelembe. És ha nem állunk hűségesen és hűségesen

Emmanuel herceg oldalán, akkor csapdába esünk..... TDG 309.4

„A jövőben különös dolgok fognak történni. Azért mondom ezt nektek, hogy ne lepődjetek meg azon, ami történik. Mindannyiunknak szoros kapcsolatot kell majd fenntartanunk az Úrral. A vég sokkal közelebb van, mint amikor először hittünk..... TDG 309.5

„A Sátán vezetésével vannak emberek, akik ma mindent megtesznek azért, hogy a világot kereskedelmi viszályba taszítsák. Így Sátán olyan állapotot próbál előidézni, amely a világot civilizálatlanná teszi. Azt akarja, hogy furcsa dolgok játszódjanak le, amelyeket Isten, aki túl bölcs ahhoz, hogy tévedjen, nem rendelt el. De az Úr, igen, a mi Istenünk lesz az ég és a föld Ura. Ha a férfiak és nők teljesítik az Ő követelményeit, akkor látni fogják, hogy Ő az Uralkodó, aki végrehajtja isteni akaratát.” - 114. levél, 1910. október 27., A. G. Daniells eldernek, az Általános Konferencia elnökének.” TDG 309.6

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org